

Na súd Hedviga Žáková Malinová nepríde, lebo ho svojou prítomnosťou nechce legitimizovať.

[content type="img" render-type="pressphoto" title="" src="https://m.smedata.sk/api-media/media/image/sme/5/56/5693735/5693735.jpeg?rev=2" author="FOTO - SME/Tibor Somogyi" longread-pos="full"]Hedviga považuje za vylúčené, aby súd na Slovensku rozhodol v jej veci nestranne a spravodlivo.[/content]

Generálna prokuratúra zbierala osem rokov dôkazy proti HEDVIGE ŽÁKOVEJ MALINOVEJ, kým sa minulý rok dopracovala k obžalobe. Prvé pojednávanie súd vytýčil na 28. septembra, ale odročil ho, lebo v júli porodila tretie dieťa.

TEXT: Marie Vrabcová

V roku 2013 ste prijali maďarské občianstvo a s rodinou ste sa presťahovali do Gyóru. Našli ste tam pokoj?

„Podarilo sa nám tu začať nový život, ktorého súčasťou už nie je nič z toho, čo sa okolo mňa deje na Slovensku. Keď prekročíme štátnu hranicu, nechávame za sebou všetky problémy a trápenia. V júni sme sa nastťahovali do nášho nového domu a v júli sa nám narodilo tretie dieťa, dcéra Sára Lujza. Celej rodine priniesla také veľké šťastie, v aké sme už ani nedúfali.“

Lahko získané šťastie to asi nebolo.

„Posledných jeden a pol roka bolo veľmi ťažkých, ale nerozhodli by sme sa inak, ani keby sme dopredu vedeli, čo nás čaká. Teraz už môžem povedať, že to stálo za to, ale bez pomoci rodiny by to nešlo. Som nesmierne vďačná svojmu otcovi, ktorý pracoval veľmi veľa na našom novom dome. Nebyť jeho, ešte stále by sme nemali domov, nemohli by sme povedať, že sme konečne doma. A veľmi si vážim aj svojho manžela, ktorý tento krok spravil pre mňa a nikdy som od neho nepočula ani pol slova o tom, prečo musí každý deň precestovať dve hodiny do práce v Dunajskej Strede a späť. Oba máme pocit, že po ôsmich rokoch manželstva konečne žijeme tak, ako sme vždy chceli.“

Čo bolo najťažšie?

„Že sme museli na Slovensku nechať rodinu a priateľov. Keď doma stretávame známych, dodnes sa pýtajú, či je nám v Gyóri lepšie. Hovorím im, že áno, je nám tu lepšie, ale nie preto, že by sme mali niečo proti Slovensku. My by sme boli šťastní aj tam, ak by nám to dovolili.“

Rozhodnutie, že sa zo Slovenska odsťahujete, sa zrodilo, keď vás chceli zatvoriť na pozorovanie na psychiatriu. Prežívali ste to ako únik, ako núdzovú situáciu?

„Nie, po dlhom čase som prvýkrát mala pocit, že o svojom živote rozhodujem konečne ja sama. Vtedy som sa zaprisahala, že nikdy viac nedovolím, aby iní určovali, kedy čo môžem a mám urobiť, kam sa mám dostať, akému vyšetreniu sa mám podrobiť.“

Deväť rokov žijete životom manželky a matky, a zároveň obvinenej a teraz už obžalovanej. Ako sa dajú tieto polohy zlúčiť?

„Už na začiatku som prišla na to, že normálny rodinný život môžem mať len vtedy, keď z neho vylúčim svoju kauzu. Zaoberám sa ňou vtedy a toľko, koľko je bezpodmienečne potrebné, lebo moje deti si nezaslúžia nervóznú matku, zajatkyňu krivdy, ktorá sa jej stala. Vyžaduje si to vážne rozhodnutie a pevnú vôľu, lebo čím viac času prejde, tým viac sil potrebujem, aby som sa z jednej kolaje dostala na druhú. Nefunguje to tak, že v jednej

Hedviga Žáková Malinová: Nestojím o ničí falošný súcit

6. októbra 2015

MARIE VRABCOVÁ

„Považujem za vylúčené, aby na Slovensku rozhodol súd v mojej veci nestranne a spravodlivo, preto by som chcela, aby ju odovzdal Maďarsku. Na Slovensku proti mne stoja predseda vlády, minister vnútra, generálny prokurátor, celý rad policajtov a znalcov. Každý, kto sa doteraz vzoprel tejto mašinérii, riskoval svoju kariéru a prácu. Stačí, ak spomeniem Eugena Kordu, ktorého prepustili zo Slovenskej televízie potom, ako pripravil investigatívnu reportáž o mojom prípade. Ten, kto si napriek tomuto všetkému myslí, že sa jazýček váh môže vychýliť na moju stranu, je veľmi naivný. V Maďarsku by to bol jeden prípad z mnohých, nie vykonštruovaný politický proces ako na Slovensku.“

Čo ak súd neodovzdá váš prípad Maďarsku? Budete sedieť na pojednávaní, počúvať, ako proti vám vypovedajú policajti a znalci?

„Nie, tomuto už nevystavím ani seba, ani svoje deti. Slúbila som si, že budem bojovať dovtedy, kým budem vidieť čo len najmenšiu šancu, aby som dokázala svoju pravdu a ten zlom nastal teraz. To, že ma napadli, povláčili, zhanobili, vyhнали z krajiny, som ešte vydržala. Ale tváriť sa, že po tomto všetkom ešte verím v nezávislosť slovenských súdov, už nie som ochotná. Mám právo žiadať, aby súd pojednával v mojej neprítomnosti a toto právo využijem.“

Nebojíte sa, že mnohí to budú považovať za vyhýbanie sa až zbabelosť?

„Nie, lebo ja chcem žiť svoj život, nie uskutočňovať predstavy druhých. Toto rozhodnutie vo mne dozrelo vtedy, keď súd zverejnil, že vzhľadom na moje novonarodené dieťa odročil pojednávanie a niektoré médiá začali rozoberať, ako dlho s ním môžem zostať doma, kde môžem dojsť na súde a koľko detí by som mala ešte porodiť, aby sa prípad premlčal. O podstate, o tom, ako sme sa sem dostali a prečo mám vôbec stáť pred súdom, už nepadlo ani slovo. Bolo to veľmi nevkusné a zrazu som si uvedomila, že ja tam nemám čo hľadať.“

Ak by ste tam išli s deťmi, mohli by vás obviňovať zas z toho, že chcete vzbudiť v ľuďoch ľútosť, zapôsobiť na city.

„Nikdy som nechcela argumentovať svojimi deťmi a nevystavila by som ich tomu, aby som s nimi vo svetle **kamier a fotoaparátov** vpochodovala na súd. Nestojím o nič falošný súcit a nečakám ani to, že sa nado mnou súd zľutuje, lebo mám tri deti a manžela Slováka. Ak by som nemala ani jedno dieťa, vydala sa za Maďara alebo dodnes by som nezaložila rodinu, aj vtedy by som mala pravdu.“

Pre mnohých ste symbolom boja proti mocenskej svojvôli. Myslia si, že ste slovenskej spoločnosti, maďarskej menšine na Slovensku a všetkým tým, ktorí sa vás zastali, dlžná toľko, že vydržíte až do konca.

„Tí, ktorí vidia vo mne symbol, zabúdajú, že symbol nemá súkromie, lebo žije pre spoločnosť. Muži si môžu skôr dovoliť, aby bojovali za zásady, ale povinnosťou ženy, ktorej osud doprial, aby mala deti, je, aby mala na zreteli ich dobro. Ja som dlžná v prvom rade im, nikomu inému. Som veľmi vďačná za všetku podporu a povzbudenie, ale mám pocit, že som už zaplatila tým, že som musela opustiť svoj domov. Viac odo mňa nemôže žiadať nikto. Zo života, ktorý sme si tu vytvorili, sa už nemôžem a ani nechcem vrátiť do toho predošlého, ktorý sme zanechali na Slovensku.“

Ste pripravená aj na to, že vás odsúdia?

„Pred dvomi rokmi mi zomrela na následky nádoru na mozgu dobrá priateľka, ktorá stála pri mne aj vtedy, keď ma mnohí opustili. Mala 31 rokov, bola výbornou pedagogičkou a vynikajúcim človekom. Keď som ju videla na smrteľnej posteli, pochopila som, že život nie je vždy spravodlivý. V skutočnosti človek potrebuje najviac síl na to, aby to prijal a aj s týmto vedomím dokázal ísť ďalej. Mojim víťazstvom je to, že som túto kauzu dokázala pustiť a hľadanie pravdy sa nestalo mojou utkvitou myšlienkou. Je možné, že sa mi nikdy nedostane zadosťučinenia za uplynulých deväť rokov, ale vo mne je pokoj, lebo som vždy hovorila iba pravdu.“

Pod týmto článkom nie je možné diskutovať. [Vysvetlenie nájdete tu](#)

Tento text ste mohli čítať vďaka tomu, že platíte za obsah. [Vážime si to.](#)

Čítajte ďalej

Fico sa Kováčika zastáva a nazýva ho politickým väzňom. Proces ukazuje opak

Pojednávanie bude pokračovať o niekoľko týždňov.

🕒 15 h

Všetko je inak. Očkování o výhody na hranicích nepřidá

Neočkovaných cestovateľov pri návrate naďalej čaká povinná karanténa.